

BrannbollFet.ttf

Brannboll Fet

200000000

- १७ -

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stolník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviaje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Troje modlitby a troje almužny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz posli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Ked vyhladol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do výtrženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akusi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabýjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, ved som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh ocítil, ty nenazývaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpánoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Sledujú ňa tri ľudia. Vstaň teda, zid dolu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stolník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ňa pozval do domu a vypočul troje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Ked Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, rošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spoločiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornélius, troja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na troje almužny. Posli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Sned som teda poslal po ňa a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenaubíza nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galiley po kríte, ktorý hľadal Šan, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svatým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnútých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treťeho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred vrčil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu

hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za súdcu živých i mŕtvych. Žemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie kriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätého na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vyliaľ aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení ti, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstíť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.
